

die 20 (151)

Statutární město Ostrava magistrát - odbor dopravně správních činností		
ZPRACOV.	DOŠLO	Č. DOPOR.
21-07-2016		D.S.
UKL. ZNAK	PŘÍLOHY	POČET LISTU
83.1		1
SK. ZN. / LH.	Č. J.	
815	268 896	

Ke sp. zn. S-SMO/323863/15/DSČ

Žadatel: ODVOZ VOZU s.r.o.,
Povinný subjekt: Magistrát města Ostravy

ŽÁDOST O INFORMACE

podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“)

Touto cestou žádám, abyste mi poskytli následující informace, týkající se řízení o správním deliktu vedeném pod sp. zn. S-SMO/323863/15/DSČ:

1. protokoly z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků,
2. policejní spis v dané věci,
3. soupis správního spisu ve smyslu §17 odst. 1 správního řádu,
4. podklady, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele.

Jelikož obviněný, zmocnil žadatele v dané věci, není nutné tyto informace před poskytnutím anonymizovat, neboť dle § 38 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád má zmocněnec jako účastník ke správnímu spisu plný přístup.

Toto podání však není žádostí o nahlížení do spisu podle správního řádu, ale žádostí o informace podle InfZ. Nejvyšší správní soud dal v tomto směru jasně najevo, že pokud účastník řízení nežádá o kompletní správní spis, vyřizují se žádosti o poskytnutí informací z obsahu správního spisu podle InfZ.

Z tohoto důvodu má žadatel plné právo na poskytnutí požadovaných informací v elektronické podobě, neboť tak vyplývá z InfZ.

V řízení o této žádosti, prosím, vždy používejte naší sp. zn. 12433.

S pozdravem

ODVOZ VOZU s.r.o.

ZPRACOV. Kuc	DOŠLO 21-07-2016	Č. DOPOR. D.S.
UKL. ZNAK 83.1	PŘÍLOHY	POČET LISTU 1
SK. ZN./LH. S15	Č. J. 268 896	

Ke sp. zn. S-SMO/323863/15/DSČ

Žadatel: ODVOZ VOZU s.r.o.,

2

Povinný subjekt: Magistrát města Ostravy

ŽÁDOST O INFORMACE

podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“)

Touto cestou žádám, abyste mi poskytli následující informace, týkající se řízení o správním deliktu vedeném pod sp. zn. S-SMO/323863/15/DSČ:

1. protokoly z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků,
2. policejní spis v dané věci,
3. soupis správního spisu ve smyslu §17 odst. 1 správního řádu,
4. podklady, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele.

Jelikož obviněný zmocnil
žadatele v dané věci, není nutné tyto informace před poskytnutím anonymizovat, neboť dle § 38 odst. 1
zák. č. 500/2004 Sb., správní řád má zmocněnec jako účastník ke správnímu spisu plný přístup.

Toto podání však není žádostí o nahlížení do spisu podle správního řádu, ale žádostí o informace podle
InfZ. Nejvyšší správní soud dal v tomto směru jasně najevo, že pokud účastník řízení nežádá o kompletní
správní spis, vyřizují se žádosti o poskytnutí informací z obsahu správního spisu podle InfZ.

Z tohoto důvodu má žadatel plné právo na poskytnutí požadovaných informací v elektronické podobě,
neboť tak vyplývá z InfZ.

V řízení o této žádosti, prosím, vždy používejte naší sp. zn. 12433.

S pozdravem

ODVOZ VOZU s.r.o.

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/268896/16/DSČ
Sp. zn.: S-SMO/268896/16/DSČ/2
INF - 151/2016/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 28. července 2016

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 20.07.2016 podala ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

společnost ODVOZ VOZU, s.r.o.

ve věci poskytnutí informace zasláním, protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/323863/15/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona,

o d m í t á .

O d ů v o d n ě n í

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 21.07.2016 žádost účastníka řízení o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje zaslání protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejního spisu v dané věci, soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/323863/15/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za správní delikt podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Magistrát města Ostravy rozhodl, že

zastoupený společností ODVOZ VOZU, s.r.o. se dopustil správního deliktu, neboť jako provozovatel vozidla tovární značky VW, podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, neboť dne 12.08.2015 v době nejméně od 11:10 do 11:20 hodin porušil blíže neustanovený řidič, pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že stál v Moravské Ostravě na ulici Jurečkove v působnosti dopravního značení „IP25a“ Zóna s dopravním omezením (B 29 Zákaz stání)“ s dodatkem „Stání povoleno jen na vyznačených parkovištích“ parkoval mimo vyznačené parkoviště. Současně parkoval pravou částí vozidla na chodníku v místě, kde není parkování na chodníku povoleno dopravním značením.

Žadatel ODVOZ VOZU, s.r.o. je zmocněncem účastníka řízení o přestupku, které je vedeno pod sp. zn. S-SMO/323863/15/DSČ, z něhož část spisu formou poskytnutí informace požaduje. Je tedy osobou, která má

právo nahlížet do spisu podle ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Podle ustanovení § 2 odst. 3 InfZ se zákon nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Zvláštní úpravu poskytování informací zde představuje právě ustanovení § 38 správního řádu, který má aplikační přednost před informačním zákonem v případě, že se jedná o realizaci práv spojených s nahlížením do spisu.

Judikatura Nejvyššího správního soudu se již zabývala vztahem k ustanovení § 38 správního řádu (nahlížení do spisu) a informačního zákona. Dovídala přitom, že tato právní úprava institutu nahlížení do spisu požadavek komplexnosti zvláštní zákonné úpravy oproti úpravě obsažené v informačním zákonu splňuje. Ustanovení § 38 správního řádu totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1,2), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požadují-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Požaduje-li účastník řízení kopii předmětného spisového materiálu, vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle ustanovení § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se informační zákon neužije. To sice neznamená, že správní řád jakožto celek je vůči informačnímu zákonu zvláštním předpisem, avšak jde-li fakticky o realizaci procesního práva účastníka řízení na seznámení se s obsahem spisu, má přednost aplikace ustanovení § 38 správního řádu před informačním zákonem.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS č.j. 9 Ans 7/2012-56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezabavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“.

Nahlížení do spisu je tedy zvláštním institutem vůči obecné úpravě poskytování informací a je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je subsumovatelné pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona InfZ, z něhož plyne, že zákon o svobodném přístupu k informacím se nevztahuje na poskytování informací podle zvláštního právního předpisu. Spis příslušné spisové značky, jehož faktickou část okopírování a zaslání žadatel požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb. Jeho podstatou je vztah „nahlížejího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Je nerozhodné, že podání bylo nazváno jako žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podání se totiž v souladu s ustanovením § 37 odst. 1 správního řádu posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno. Ve své podstatě jde fakticky o realizaci procesního práva účastníka řízení na seznámení se s obsahem spisu, tudíž má přednost aplikace ustanovení § 38 správního řádu před informačním zákonem. Za těchto okolností lze oprávněně žádost o zaslání kopii listin ze spisového materiálu podřadit pod žádost o pořízení fotokopie spisu ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 č.j. 2 As 38/2007-78, www.nssoud.cz.

Na základě výše uvedeného povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve

znění pozdějších předpisů s tím, že na zaslání kopie spisů není právní nárok, avšak není tímto dotčeno právo na pořízení kopie spisů v rámci institutu „nahlížení do spisu“ ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastižen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník: 1 x ODVOZ VOZU, s.r.o.
1 x spis

SMO/283085/16/DSČ



Ke sp. zn. S-SMO/268896/16/DSČ/2

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor dopravně správních činností

ZPRACOV.	DOŠLO	Č. DOPOR.
	02 -08- 2016	J. S.
LIK. ZNAK.	PŘÍLOHY	POČET LISTU
83.1	Č. J. 283085	1
SK. ZN. / LH.		
S/r		

Žadatel: ODVOZ VOZU s.r.o.,
 Povinný subjekt: Magistrát města Ostravy
 Nadřízený orgán: Krajský úřad Moravskoslezského kraje

ODVOLÁNÍ

proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ze dne 28. 7. 2016, č. j. SMO/268896/16/DSČ/I

Vážení,

jsem přesvědčen, že povinný subjekt postupoval v rozporu se zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), když na mou žádost neposkytl informace, týkající se řízení o správním deliktu vedeném pod sp. zn. S-SMO/323863/15/DSČa to konkrétně „protokoly z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, policejní spis v dané věci, soupis správního spisu ve smyslu §17 odst. 1 správního řádu, podklady, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele.“

Zastávám názor, že pokud žádám podle InfZ pouze o část správního spisu, mám podle téhož zákona nesporný nárok na jeho poskytnutí.

Nelze se ztotožnit s tvrzením povinného orgánu, který moji žádost nesprávně vyhodnotil jako žádost o nahlížení do spisu. Nahlížení do spisu se neřídí zákonem o poskytování informací, který výslovně uvádím již na začátku mé žádosti o poskytnutí informací. Zde se aplikční přednost dle § 38 zákona č. 500/2004 Sb, správní řád, nepoužije. Považuji za zcela zásadní pro tuto věc názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 22. 1. 2014, č. j. 7 As 61/2013 - 40: „Při posuzování vztahu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a jiného předpisu, který upravuje poskytování informací v určité oblasti života společnosti, je v každém konkrétním případě třeba posoudit povahu informací požadovaných žadatelem s ohledem na předmět úpravy zvláštního právního předpisu a jeho rozsah a povahu, aby nedošlo k situaci, kdy není žadateli informace poskytnuta vůbec, anebo je mu poskytnuta pouze její část v rozsahu zvláštního právního předpisu, čímž by využitelnost informace pro žadatele mohla být zbytečně snížena.“

V citovaném rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že se žádost měla vyřídit podle InfZ, ač žádost žadatele bylo možné vyhodnotit též jako žádost o nahlížení do spisu. Jelikož však InfZ (na rozdíl od správního řádu) umožňoval poskytnutí požadovaných informací způsobem, který požadoval žadatel, měl povinný subjekt tuto žádost vyhodnotit jako žádost podle InfZ a požadované informace poskytnout, neboť v opačném případě by požadovaná informace nebyla poskytnuta vůbec. K takovému závěru Nejvyšší správní soud došel úvahou, že je nutné upřednostnit právo na informace před přepjatým formalismem.

Je tedy zřejmé, že pokud žadatel žádá o informace, na které dopadá úprava dvou právních předpisů, využije se ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace. Jinými slovy, nemůže nastat situace, kdy nejsou žadateli informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních předpisů neumožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace.

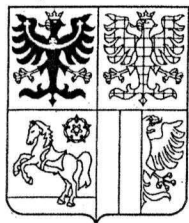
Na překážku takovému závěru není ani § 2 odst. 3 InfZ, který stanoví, že se InfZ „nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací“, kdy takovým zvláštním zákonem by měl být institut nahlížení do spisu dle správního řádu. K tomu se lze opět odkázat na judikaturu: „*Nejvyšší správní soud je toho názoru, že ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba užít právě v případě, kdy žadatel požaduje kompletní správní spis ve své věci.*“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78)

Lze tak konstatovat, že jelikož žádám o poskytnutí části správního spisu, mám na její poskytnutí podle InfZ nárok, neboť dle výše citovaného rozsudku se uplatní výluka užití InfZ podle jeho § 2 odst. 3 pouze tehdy, pokud účastník žádá o kompletní správní spis ve své věci. Žádám však pouze o část správního spisu. V takovém případě se žádosti o informace z obsahu správního spisu vyřizují podle InfZ, což lze z posledně citovaného rozsudku dovodit argumentem *a contrario*.

V odpovědi, prosím, používejte naši sp. zn. 12433.

S pozdravem

ODVOZ VOZU s.r.o.



KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava



DSC 20 (151)

Čj: MSK 103156/2016
Sp. zn.: DSH/23098/2016
067.2 V5
Vyřizuje:
Odbor: Odbor dopravy
Telefon:
Fax:
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 19. 8. 2016



Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 19. 8. 2016
03

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zák. o informacích“), na základě odvolání společnosti **ODVOZ VOZU, s.r.o.**, (dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 28. července 2016, čj. SMO/268896/16/DSČ, o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zák. o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 20. 7. 2016 žádost o informaci podle zák. o informacích, přičemž žádal o poskytnutí informace týkající se řízení o správním deliktu vedeném pod sp. zn. S-SMO/323863/15/DSČ, a to 1. protokolů z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků, 2. policejního spisu v dané věci, 3. soupisu správního spisu ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu a 4. podkladů, na základě kterých zjišťoval správní orgán pachatele. Dále uvedl, že „obviněný“ v dané věci zmocnil žadatele, který tak má plný přístup ke spisu, proto není nutno informace anonymizovat. Zdůraznil, že nepodává žádost o nahlížení do spisu podle správního řádu, ale žádost o informace podle zák. o informacích, přičemž podle Nejvyššího správního soudu pokud účastník nežadá o kompletní spis, vyřídí se žádost podle zák. o informacích. Dovožoval, že má právo na poskytnutí požadovaných informací v elektronické podobě. Dále prosil o používání „naší sp. zn.“ 12433.

Magistrát napadeným rozhodnutím žádost o informaci odmítl.



Zavedli jsme systém environmentálního řízení a auditu

tel.: 595 622 222
fax: 595 622 126
ID DS: 8x6bxsd

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Úřední hodiny Po a St 9.00–17.00; Út, Čt 9.00–14.30; Pá 9.00–13.00

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a. s. – centrála Praha
č. účtu: 1650676349/0800



www.msk.cz

V řádně a včas podaném odvolání žadatel nesouhlasí s tím, že magistrát jeho žádost posoudil jako žádost o nahlížení do spisu, má za to, že „aplikační přednost dle § 38 správního řádu se nepoužije“. Odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, čj. 7 As 61/2013 – 40, s tím, že pokud žadatel žádá o informace, na které dopadá úprava dvou právních předpisů, využije se ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace, jinými slovy, nemůže nastat situace, kdy nejsou žadateli informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních předpisů neumožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace. Na překážku takovému závěru není podle žadatele ani § 2 odst. 3 zák. o informacích, v tomto směru odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78. Žadatel má tedy podle svého názoru nárok na poskytnutí části správního spisu, neboť podle posledně cit. rozsudku se vyluka podle § 2 odst. 3 zák. o informacích uplatní pouze tehdy, pokud účastník žádá o kompletní správní spis ve své věci, z toho *a contrario* dovozuje, že žádá-li účastník pouze o část spisu, žádost se vyřídí podle zák. o informacích. V odpovědi prosí uvést „naši sp. zn.“ 12433.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Žadatel je zmocněncem který je účastníkem řízení, vedeného u magistrátu pod sp. zn. S-SMO/323863/15/DSČ, ve vztahu k němuž žádal o poskytnutí informace formou zaslání kopie části spisu. Je tedy osobou, která má podle § 38 odst. 1 správního řádu právo nahlížet do spisu, na což sám výslovně upozornil, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Podle judikatury Nejvyššího správního soudu, týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle správního řádu, je právní úprava institutu nahlížení do spisu podle správního řádu natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zák. o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu. Krajský úřad v tomto směru odkazuje zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78: „*Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jimž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...).* **Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.** (zvýrazněno krajským úřadem)“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. zák. zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však podle krajského úřadu na výše vyloženém stanovisku Nejvyššího správního soudu nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož. Ke stejnému závěru pak dospěl Nejvyšší správní soud také v rozsudku ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23.

Žadatel z citovaného rozsudku 2. senátu „a contrario“ dovozuje, že se zák. o informacích užije tehdy, jestliže žadatel nežádá kompletní spis, ale pouze jeho část. Krajský úřad však tento názor nesdílí. Pokud totiž soud dovodil, že § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při



poskytování informací, takže se zák. o informacích neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu *nebo jeho části*. Jestliže tedy osoba uvedená v § 38 odst. 1 správního řádu může prostřednictvím institutu nahlížení do spisu získat jak všechny informace ze spisu, tak informace jen z části spisu, pak musí být nahlížení do spisu komplexní právní úpravou ve vztahu k zák. o informacích jak v případě žádosti o celý spis, tak v případě žádosti o část spisu, bez ohledu na to, jak rozsáhlá tato část je. Žadatel by tedy místo logického argumentu „a contrario“ měl spíše použít argument „a maiori ad minus“, tj. jestliže je aplikace zák. o informacích vyloučena u žádosti o celý spis, je tím spíše vyloučena u žádosti o část spisu.

Pokud jde o druhý rozsudek, na který žadatel odkazuje, tedy rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, čj. 7 As 61/2013 – 40, pak ten na nyní projednávanou věc nedopadá. Tento rozsudek řešil situaci, kdy podle zvláštního zákona (zák. č. 140/1996 Sb., o zpřístupnění svazků vzniklých činnostmi bývalé Státní bezpečnosti) bylo možné žádat jen o některé informace z těch, které žadatel požadoval, ve zbylém rozsahu měla být jeho žádost vyřízena postupem podle zák. o informacích. V nyní projednávané věci však všechny informace, jejichž poskytnutí se žadatel domáhá, jsou obsahem správního spisu, do něhož má právo nahlížet. V tomto rozsudku také mimochodem soud zmiňuje jako příklad komplexní úpravy ve smyslu § 2 odst. 3 zák. o informacích právě § 38 správního řádu, s odkazem na předchozí judikaturu.

Pokud pak jde o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2012, čj. 9 Ans 7/2012 – 56, na který odkazuje magistrát v napadeném rozhodnutí, tento rozsudek se přímo nezabývá otázkou poskytnutí informace, neboť jde o žalobu na nečinnost. Nicméně kromě výše cit. rozsudku 2. senátu jde o jediný rozsudek Nejvyššího správního soudu, v němž šlo o situaci, kdy o informaci ze spisu žádal účastník řízení (resp. osoba s právem nahlížet do spisu). V závěru tohoto rozsudku přitom Nejvyšší správní soud *obiter dictum* odkazuje právě na výše cit. rozsudek 2. senátu s tím, že „*nahlížení účastníka řízení do spisu podle správního řádu je specifickým a komplexně upraveným postupem poskytování informací, na které se informační zákon nevztahuje, neboť se jedná o zvláštní právní úpravu ve smyslu § 2 odst. 3 tohoto zákona*“, aniž rozlišuje mezi žádostí o celý spis a žádostí o část spisu.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí, strana 3 odstavce pátý, magistrát poněkud nelogicky uvádí, že „žádost o zaslání kopií listin ze spisového materiálu lze podřadit pod žádost o pořízení fotokopie spisu ve smyslu ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu“. Pokud by tím mělo být myšleno, že žadatelem podaná žádost podle zák. o informacích se jako taková neposoudí, ale posoudí se jako prostá žádost o nahlížení do spisu podle správního řádu, pak tato úvaha není správná, neboť jak svým označením, tak svým obsahem je předmětná žádost nepochybně žádostí o informace podle zákona o informacích. Magistrát však ve výsledku postupoval správně, neboť žádost žadatele jako takovou posoudil a v souladu s § 15 zák. o informacích o ní rozhodl tak, že ji odmítl, a to z důvodů, s nimiž se krajský úřad ztotožňuje. Tato dílčí nelogičnost v odůvodnění tedy neměla vliv na zákonnost rozhodnutí.

Krajský úřad uzavírá, že zák. o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie části správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní zákon, konkrétně § 38 správního řádu. Magistrát tedy postupoval správně, pokud požadovanou informaci žadateli neposkytl a žádost odmítl s odkazem na výlukou upravenou v § 2 odst. 3 zák. o informacích. S ohledem na vše shora uvedené krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

**Rozdělovník**

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí:

ODVOZ VOZU, s.r.o.
Magistrát města Ostravy

